॥ ॐ श्री हरिः ॥

શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

(બ્રાન્ચ નં. ૧.)

શાન્તીભુવન—અમદાવાદ.

સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્ર.

363

હિંદી નાટકનાં ગાયનો.

યોજક અને પ્રકાશક:—

ડાયરેક્ટર મણીલાલ ભુદરદાસ. અમદાવાદ.

માલીક:—

ચંદુલાલ દલસુખભાઈ ઝવેરી.

શાન્તીભુવન—અમદાવાદ.

કીંમત રૂ. ૦-૩-૦.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦.
સંવત ૧૯૭૫. સને ૧૯૧૯.

ધી "ડાયમંડ જ્યુબિલિ" પ્રિંટિંગ પ્રેસમાં પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે
છાપ્યું. સલાપોસ રોડ-અમદાવાદ.

શ્રી

સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્ર.

નાટકનાં ગાયનો.

બાબ પહેલા.

સબ— ગાના ૧.

રાજોં કે રાજા હો ગ્યાની દાની ગ્યાની
ગુણીયનકી મહિમાં તુમને પહચાની જાણી
ધુમકિડાન ધુમકીડાન નકતીરકીટ
ધુમકીટ તક-ધુમ કીટતક
ગરે ગરે સા સા ધની ધની સા સા—દાની૦

સાખી.

અયસો ઇંદ્રાસન પતિ સબ ગુણીયન કે સાથ
કરત કથા હર નામકી ધન ધન સ્વામીનાથ—રાં૦

નારદ— ગાના ૨.

મોહીની બની મોહ માયાસે
ફસત સબ સંસાર—
મહા મુની ફસ જાએ
વિષયાસ્કત લુભાયે—અયસે ધની.
નહિ સજન કોઇ દેખન પાયા
મોહ માયાસે મનકો હટાયા
મનુષ્ય રત્ન ગવાએ
સર ધુની પચતાએ—આત્મ હની—

વિશ્વામિત્ર— ગાના ૩.

કયા જાના કયા સમજા કયા જાના
ગરમાના ભરમાના કરના બેકાર ઝક (૪)
સંસારી ઘરબારી દુઃખીયારી નર નારી
સતપનકે સાધનસે જાતે હંયહાર-છક—(૪)
કાંપ કાંપ થર થર થર થર ભુલ જાય. ટર. ટર. ડર. ડર.
આંય. પીર નરકે સર પર-જાય ધીર. ફર. ફર. ફર.ફર.

(કોરસ.)

કયા મન માને કયા અનજાને,
વાહજી વાહજી કયા કહના-કયા કહના;
અચ્છે આયે ખાસે આયે,
છોડો નાદાનીકી. બક. બક. બક. બક.

નારદ— ગાના ૪.

ગોવીંદ ગા ગોપાલ ગા ગોપીજન વલ્લભ
ગાનેરે તારી ક્ષણું ક્ષણું હણુ થાય.
તારો અમુલ્ય અવસર જાય,
ગીરીવર ધારી ગાલે—ગોવીંદ.

સાખી.

માયા મીઠી મોહીની વાપે કયું લલચાય;
માયા મેરે રામકી અપની વોહ કયસે કહી જાય. ગી.

સાખી.

મેરી મેરી કયું કહે તેરી નહિ યે કાય;
ઈંદ્રાસન ફુલસોહને, ચાખનમે કંડવા. ગીરીવર ધારી.

નક્ષેત્ર— ગાના ૫.

મન મયલ મિટે તને તેજ બઢે હે રંગ ભંગ કા લોટા,
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગ કો મોટા;
જબ તાર જમે આજાર રમે નવ હાથ બઢેજી છોટા,
તન સાફ મન સાફ હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
લે કંદ દુધ મે ઘોલા તો રંગ બના અનમોલા,
કયા ચાર ભંગકા ગોલા હર બાર બોલ બમ ભોલા;
ઉઠ ભોર ન હાકે ગંગ ચઢા લે ભંગ જમા લે રંગ,
નીરા લે ઢંગ દીખા દે જંગી કુંડી સોટા—મન.

વિશ્વામિત્ર— ગાના ૬.

કયસે કીસીકો સાચ જાને
બે ભરોંસે બેઠીકાને કયું સુની હુઇ બાત માને–કયસે.
બીચ જગતકે અનેક જન હય,
કોઇ બુરે કોઇ નેક ચલન હય;
એક સે સબકે જાને બદન હય,
બે પરેખે કયા પીછાને—કયસે.

વિશ્વામિત્ર— ગાના ૭.

નયે નયે ચલકે કલબલ છલકે
બન ચલાવું સન સન સન;
ધર્મ પરેખું સત પન દેખું,
ખુબ લડાવું મય તન મન—નયે.
ખેતી બારી નાશ કરાવું,
ફીર જાકર મય માગુ ધન;
યક વેસ્યાકો ભેજું હર લે,
જા કર ઉસકે સબ સતપન—નયે.
ફીરે દુઃખીયારે દુઃખકે મારે,
બરે બેચારે બન બન બન;
દુઃખભાર કરજે સત્ય રખે તો,
જગ ઉસકો કહે-ધન-ધન-ધન—નયે.

અપ્સરાઓ—　　　　ગાના ૮.

દરદ મન્દાની બટ્ટી તપધી, યગ બાલન વાલે ભોલે,
એની કીયા હુડીયા ઇશ્ક કમાયા, મેરી ચીન ગઇ ઇવીચ ચચોલે
હા હા. આ. આ. આ.

ચુડીયા વાલીએ બમણી યે હો
મેનું તેરી સૌ ઢાઇ સેર બાજરા–હા હા. આ. આ. આ.
ટોકરૂ પાનીયે, સાડીયે ચકીયે, ચલો બેચારીયે
ચુડીયા બાલીયે–બમણીયે.

બમણીયે હો, બમણીયે હો, બમણીયે હો, બમણીયે હો.
લગદી નાલો કુડદી ચંગીમેરી, બેકદરાની યારી, ભલા હો.
લડને ડો છુટા મેરી ઉમ્મર ન બીતી સારી—બમણીએ (૩)
ચુડીયાવાલીયે.

મેનુ તેરી સૌં થોડા ગલાયજ્ઞ, સચ લૌકો પખ્ખી ગોરીદે
હય લોકો.

મુશ્કી ગગરા લખ લોકો, જમુદી ચઢના ટાક લોકો,
પાંડુ મજુરીયાં, નહીયો લેહણુ જીંદે નહીયે લેણાના જીંદે
ચુડીયા વાલીયે બમણીયે.

મંગલમીશર—   ગાના ૯.

શેર હજારો જીસને મારા
વ્હોભી હારા મખ્ખીસે
પરમેશ્વરને માનુખકા
અભીમાન ઉતારા મખીસે
બીર બાહદુર સુરસીયાહી
આજજી સારે મખ્ખીસે
બતલાવો તો ચલતા હય
કયા જોર તુમારા મખ્ખીસે
કરે ગર્વ જો હાથી તો જાયગા મારા મખ્ખીસે
પરમેશ્વરને માનુખકા અભીમાન ઉત્તારા મખ્ખીસે-શેર.

હરીશ્ચંદ્ર—   ગાના ૧૦.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઈ સમરકામ આયે,
ઇસ્સે કયા બઢકે હય વ્હો આપ કે ઘર કામ આયે—મે.
આજ હય કલ નહિ એ દોલતે દુનીયા કયા હય,
યહી બહેતર હય કે સબકે મેરા જરકામ આયે—મેરે.
બાલ ઔર માસ ભી કામ આતે હયઁ હયવાનોકે,
હયફ ! ઈન્સાન ન ઈન્સાન કે ગરકામ આયે—મેરે.
યાં વ ખીદમતસે કભી આપકી હટને કે નહિ,
કાટલો શૌકસે મેરા જો ન્હેસર કામ આયે—મે.

હરીશ્ચંદ્ર— ગાના ૧૧.

આજ અજબ હય બાત કયસી—આજ.
સુખીયા આય કરનેકો પુકાર
નગર સગર ડગર ડગર લહર બહર હય
મોરે નગર ઉતપાત કયસાં—આજ.
કષ્ટ કઠીન કોઈ આન ઘેરે
અયસે બોલો બચનસે જનાત કયસી—આજ.

મંગલમીશર— ગાના ૧૨.

ઇસ પાપી પેટસે હારા હય પેચ પેટકા સારા
ઇસકે ડરસે હીચકારા બકરી હય બાઘ બીચારા
બમ્મન બનિયા બનજારા સબકો ઇસ ઠગને મારા મારા,
મારા કઈ કઇ હારા કઈ કઈ જલા
જબ યેહ બલતા કબ યેહ ટલતા ચલતા પલતા પલતા
બેટા જાલે રંગ રાગમે બવા બાલે અંગ આગમે
સાધ સંતમે જોગ ત્યાગમે કોઇ જંગમે કોઇ લાગમે
મટક મટકકે તાન તોરકે ભટ ભટકકે આંખ ફેરકે
પગપર પરકે હાથ જોરકે
સૌ સૌ રસ્તે પેટ ફોરાગે થઈ થઈ થત્તા નાચન ચાયે
સભી સાધના હલકી ભારી નીચ ઉચકી બાજએદારી

ભેસ બનાકે કેસ બઢાકે બયઠે જાકે નાકે નાકે
લચ્છન બાવન લખ પન્ચાવન
સૌ છબ ધારન મતલબ કારન જાચક મંગન રંગતરંગન
બચ્ચપન લુચપન સગપન ઠગપન સાધન લાખન
ભેખ હજારન સેવન બંધન ફાંસી ગરદન
ચોર લુંટારા વારા ન્યારા સબકો ઈસ ઠગને મારા મારા—ઈસ.

તારામતી— ગાના ૧૩.

છોડ કર તન્હા ગયા જબસે મેરા દીલબર મુઝે
કાટને આતાહય ગોયારોજો શબયે ઘર મુઝે
ઉસપરી રૂસે જુદાઇ ગર યુંહી કુચ્છ દીન રહી
અય જૂનુ હોગા હર/એક મુએ બદન નશાર મુઝે
કુયા કરે કોઇ તેરે બીમારે હીજરાંકા ઇલાજ
શરબતે દીદારસે નુસખા નહી બહેતર મુઝે

દાસીઓ— ગાના ૧૪.

કરે તોયે દયા રઘુબીર માહારાની ધીર ધરો—કરે.
શોક અગ્નિમાં દેહ ન બાલો ચિન્તા જવાલ શરીર—માહા!

તારામતી—   ગાના ૧૫.

રાત યક સપના મયને બદ અય પ્યારે આજ દેખા-રાત.
જાપ હુંચી મયઁ એક દેસમે હાય રાજન.
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા.
જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા લુંટ જાતે સબસાજ દેખા
સુખપર પરતે ગાજ દેખા—સપના
રાજ તારાજ દેખા તાજ મહુતાજ દેખા
રાજકે રાજાકો આફતમે અય સરતાજ દેખા—જા.

અપસરાઓ—   ગાના ૧૬.

મેરી લગડી કહી મીપીતકે પલમે તોડ ગયોરે પલમે
સાકી બનકે જામ પીલાકે કરકે મસ્તબે હો શકે
સુતડી છોડ ગયો રે ! મેરી લગડી.
ધોબન જાત કમીનની કરકે ખીચકે ઢીલાવાડી
દોરકે ડાચી મોડ ગયોરે કડાચી મોડ ગયોરે-મેરી લગડી.
ભયડે કંનડે તુરનના દેંદેં તેરે ઈશ્ક મચાયા
શોર કિધર વો ચોર ગયો ગયોરે—મેરી લગડી.

અપ્સરા— ગાના ૧૭.

જાવોજી જાવ બડે દાનકે દિલાને વાલે
દાનીક-હલાને-વાલે કહકર ફીર જાને વાલે
ઉલટા સમઝાને વાલે ધોકેમે લાને વાલે
દેનેકે નામસે દો બાતમે ડર જાને વાલે—જાવોજી.

દાના કહલાકે ફિરના દાનસે નાદાની કયસી
જાચકકો જાચકે દેનેમે આનાકાની કયસી
દુનિયામેં અયસે દાની યઅને તુમ જયસે દાની
તુમહો ફીર કયસે દાની કમ હોંગે અયસે દાની.
જાવો ! જાવો ! બયઠો ! બયઠો !—
અયસે કયાહો મહુતાજો કો દીલવાને ખીલવાને વાલે-જાવોજી.

હરીશ્ચંદ્ર— ગાના ૧૮.

એરી હાંરી કાહે કાહે તું ન માને ગોરી
રાર કાહેકો કરતઓ ગવૅારી ! મતવારી નાબકારી
છોર સારી કયસી ઓ નારી તૂંઢી ટાઈકરત
ખોઈ તુને લાજ તોરી સુધ ગઈ આજ તોરી—કાહે.
કાહુકે બચન માનત નાહી (સીપાઇસે) કરદે ઈસ્તદમ ઇસે
દુર સીપાઇ
ચતુરાઇ નીઠુરાઇ બેહયાઇ બેસવાઇ કયસી.

હરીશ્ચંદ્ર— ગાના ૧૯.

ચંદ્ર ટલે સુરજ ટલે ટલે પ્રીથ્વી આકાશ
ટલે ન અપને બચનસે અયસ્વામી ન્હેહાસ
ધનદુ તનદુ સીસદુ દેદુ પ્યારી જાન
જીતેજી ઇમાનમે કભીન ડાલુ હાન—

સબ— ગાના ૨૦.

ઓ સ્વામી ! ઓ હામી દીનકે સરદાર
કુચ્છ રહમભી તુમ લાવો હમપર માન લો દાતાર
જાનલો સબમાન લો હમ લોગહય તૈયાર
તુમ જાનપર રાજા કે મતજીન હારદો આજાર
કુંકદો હમ સબકો ડાલો શ્રાપ દેકર માર
રાજ દો રાજનકો હય યેહ બાર બાર પુકાર—

સબ— ગાના ૨૧.

જાવો નહિ હમકો છોરકે આસકો તોરકે
બીનતી માગે નાથ હાથ હમ જોરકે જાવો.
રાજી કરલેંગે રાજાજી રિષીકો પાંવ પર
જર દે કર ઘર દે કર સરદે કર હર ઔસર
સાથ હમે યાતો લો જાવો નહિ જાવો મારે કોમારકે જાવો.
સંપૂર્ણ સુખ સંપત્ત સારી જાન પ્રાણ સબે હય

જાનમાલ યેહ કૌન કામેકા રાજ તેરે તાજ બીના આજ
હર કીયારીસે તાબેદારીસે આહો જારીસે
અયસી ખ્વારી સે વોરંગે હમ આપ પર જાવો.

પ્રધાન— ગાના ૨૨.

શ્વાસો શ્વાસ હરીશ્ચંદ્ર જપુ
વૃથા સાંસ મત આય
નજાનું કૌનસી સાંસ આખીર રહ જાય.
જીસને સ્વામીકા કહેના ન માના
ઉસને નર્કમે કીયા ઠીકાના
જલ જલ મરના દુઃખ ભરના જીસને
કંહી રામમેં રામ સમાયા
જાઉં ઉસકે મારના શીશ ધરના જીસને.

હરીશ્ચંદ્ર તારામતી }
રોહીત વીશ્વામીત્ર } ગાના ૨૩.

અય સ્વામી અબ જાતે હંય હમેહો જાનેકા ફરમાન
જાવો હટ કાફલ યાવો અપને જાકે હો હયરાન
ઈશ્વર તુમ કો મેરી બાતોકાં જલદી કુચ્છ ધ્યાન
રાજી હય હમ ઉસ મરજી પર જો દીખલાયે ભગવાન

સબ—

ઓમા ચાલુ જગતનાથ હાય ! હાય ! હાય !
આજ હમ હુવે અનાથ હાય ! હાય ! હાય !
રનમે બનમે છનમે તેરા સાથી દીનાનાથ હો
હામી હો તેરી અય નામી ? સત્યતા.

પહેલા બાબ ખતમ.

બાબ દુસરા

હરીશ્ચંદ્ર ગાના ૨૪.

માના સ્વામીકા ફરમાના હમને માના મોતી
આલમકી આફતસે દહશત કયા
જો હરકી બાજી ખેલેગા સોઆસા ગમકા લેલેગા

દુનિયામે દુઃખ ોઝે લેગા
દરીયામેં ડુબેગા હોગા જીસકે લાના મોતી—માના.

મર્દ હો દર્દસે સર્દ કયસે
હીમ્મત હય જીસકી મર્દાના ઉસકે હર આંસુકા દાના
હય પહચાના મોતી—માના.

નક્ષેત્ર— ગાના ૨૫.

ખાવું મયઁ માવેકા મલીંદા ખાવું મૅય મોતી ચુર લારવા ખાઉં.
ખાવું મયઁ પુરી બા સૈં.ઘી વ ખસતા કચૌરી
ખાવું મયઁ સકર પાલા દોસેરા ખાવું
ખાંવું મયઁ સિખરન સુતરફેની રેવરી મલાઇ
ખાવું મયઁ મથુરા જીકા પેરા ખાવું

સબ સાધુ—   ગાના ૨૬

હમેશા હરનામ ભજતે રહો   હમેશા
સજન સંગત સંતકી સજો
જો કરે સો ભરે ભય હરે જોડ રેતો તરે
બીસરજા મત ફાંસ જમકો   હરનામ.
ડર હવસસે કરનફસસે દુશ્મની
મનકી તનકી ધનકી મોહની હય ફની
ભર જવાની મેલે ગલે કફની
જીંદગાની ચાર દીનકી ચાંદની
કલ અજલકી હય બની સરપે ચાદર હયતની
જલ્દ કરકે નેક કરની છોરો તોરો દમકો   હરનામ.

સબ—   ગાના ૨૭.

નહિ નહિ નજર આયા કહી કોઇ નર
થકે થકે ઢુંઢકર થકે સરાસર
અરે અરે આજ મરે બાટ તક તક કર
બયઠો જરા ચલકર અયનેતા લોપ બુભર
ઢુંઢો આકે રાહ ગીર ફેર રાતભર.

તારામતી— ગાના ૨૮.

મુરખ છાંડ વૃથા અભીમાન.
અવસર બીત ચલ્યો હય તેરો દો દીનકો મેમાન.
ભુપ અનેક ભયે પૃથ્વીપર રૂપેતેજ બલવાન.
કૌન બચાયા કાલ ગાલસે મીટ ગયે નામો નીશાન.
ધવલી ધામ ધનગજરથ સેના નારી ચંદ્ર સમાન.
અંત સમયે સબહીકો જાયે બસે સ્મસાન— મુરખ.
રે મુંઢ અંતનીજ ભટકે મે રોકહયો અબમાન,
નારાયણુ બ્રીજરાજકું વરસો બે ગહીકર ચેહરાન— મુરખ.

સબ— ગાના ૨૯.

આદમ ! આદમ ! કીસમતસે પાયે હયે હમને ઈન્સાન.
ઈનકો બલદેંગે લે ચલકર કરલેંગે નોશે જાન.
હમ કર કર કર કર. તોરેંગે હડી ચૂસેંગે આંત.
હમ તોરેંગે સરકો. તર તર મારેંગે ઉસપર દાંત.
ગાલ ગાલ ફુલે ઇસ્કે ગાલ.
ચરબી રોગનકી. છાઇ કયસી ગાલપર.
હમલેંગે ઇસ્કે ગાલ. હમલેંગે ઇસ્કે ખાલ,
હમનાચેંગે કુદેંગે અયસે હાલપર— ગાલ.

રોહીત— ગાના ૩૦.

કયસે ધરૂં મયઁતો ધીર હાય ? મા કયસી કરૂં મૅય.—કયસેં.
બાવાકો દુઃખ મોસે દેખો ન જાવે.
ઉઠતી કલેજેમે પીર ? હાય ? મા કયસી કરૂં મઁય—કયસે.

સબ— ગાના ૩૧.

ધન ધન નિરંજન ? તું સનાતન તું કૃપાજન.
દાતા દુઃખ તારન— ધન.
સાથી નહિ માલ ધન સાથ નદેરૂપ તન.
હય તું ભય હારન અવિનાશી સંપૂરન— ધન.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા.

સબ— ગાના ૩૨.

ઉમાપતી નમું નમું શરણુગતી નમું નમું.
જટાધારી સંગલીયે પારવતી નમું નમું— ઉમાપતી.
કરો માહાદેવ દયા હરો દુઃખ પીર બીથા.
તેરો નીત નામ રટત જતી સતી નમું નમું—ઉમાપતી.

નક્ષેત્ર— ગાના ૩૩.

અરે નાદાન ? અરે બે ધ્યાન ? જરાતો માન ? જરાતોમાન.
નખો તું જાન હો હયરાન જરાતોમાન ? જરાતોમાન.
કયસી રાની કયસી બાની કયસે લાલાજી કે લાલ.
બાતે તેરી લંબી ચોરી આકી સુખા જય ગોપાલ.
રીષીકા માન જો તું ફરમાન તો હોઈસ આન તેરા કલ્યાન.
અરે અગ્યાન ? નકર હયરાન જરાતોમાન-જરાતોમાન—કયસી.

તારામતી-હરીશ્ચંદ્ર—ગાના ૩૪.

તારામતી—પ્યારા હમારા તુ હમે દે આગ્યા જાનેકી—પ્યારા
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હયતો લાગે કૌન ઉપાય.
ફેર બદાજો મીલના હોતે ફેરમીલુંગી આય—પ્યારા.

હરીશ્ચંદ્ર—પ્યારી હમારી જાન નહિ કલતુઝ બીન પાનેકી
દૌલત સંપત્ત અનધન લક્ષ્મી તનમન જીવન જાય.
નાર જો તુમસે હો ન્યારી તો કયસે જીનાભાય—પ્યારી.

તારામતી—પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી.
સતપન જાનેદું ન તુમારા દેદું અપની જાન.
સત્ય પતી હિયો પીયુ પ્યારે બીનતી મેરીમાન—
પ્યારા.

રોહીત-હરીશ્ચંદ્ર— ગાના ૩૫.

રોહીત—અરે નહિ મોહોકો છોર જારે— અરે.
હાય છોર જાવું કયસે ચયન કયસે પાવું મર્ય.
ઓ હમારે બાપ પ્યારે !—અરે.

હરીશ્ચંદ્ર— દોહરા.

પુત્ર કલેજા કઠીન કર છોરો માયા મોહ.
લીખા ભાગમેં હય યહી હો સંજોગ બીછોહ —હાય.

સબ લડકે— ગાના ૩૬.

ખેલો કુદો ખેલો કુદો આવ ભાઇ ખેલો કુદો.
ગાવનાચો મસ્તીકરો આવ જરા ખેલો કુદો— ખેલો.

૧ લરકા—પઢતે પઢતે અંખી ફુટી.
૨ લરકા—લીખતે લીખતે ઉંગલી ટુટી.
૩ લરકા—છોરો છોરો માથાકુટી.
સબ—આવ ભાઈ ખેલો કુદો— ખેલો.

૪ લરકા—આયે નહિ ક. ખ. ગ. ઘ.
૫ લરંકા—ભાય નહિ. ચ. ચ. જ. ઝ.
૬ લરંકા—દુર કરો. ત. થ. દ. ધ.
સબ—આવ ભાઇ ખેલો કુદો— ખેલો.

તારામતી— ગાના ૩૭.

શીવજી શરણુ તે હારી દેવ બિશ્વનાથ ? નમું
સીસ નવા નમૂં નમૂં માથઝુકા નમૂં નમૂં— સરન.
પતી પૂત્રકો મેરે રખ સચ્ચાઇ સેહરો ભરે. બહીસેષરે.
પાપી મય વિઘ્નસે ભરી બિપતા વિથાકી મરી.
કરો દયા હરો માહા શોક મેરા નમૂં નમૂં— સરન.

તારામતી— ગાના ૩૮.

હા બેટા! હા પ્યારા! કીસ નીંદમે તું સોયા.
અય પ્યારા! મહપારા આંખતો ખોલ.
અપના જો કે પાલે આંખોકે ઉજાલો
અય હારે દુઃખીયારે? ઓ પ્યારે? ઓ પ્યારે.
જાગોતો અય બેટા? ઉઠઠો અબ બેટા.
કુચ્છ માકો અય બેટા? મુંહસે તો બોલ.

રાજકુમાર— ગાના ૩૯

અકેલે પરે ભુલ હય રાહભાઇ— અકેલે.
રાહ બતાદો મોહે રાજમહેલકી— અકેલે.

છેલ્લી સલામી.

બાબ તીસરા ખતમ.